

آزمون ریشه واحد، فرضیه مخالف آزمون ریشه واحد را یک فرآیند $ESTAR^1$ در نظر گرفتند و فرضیه صفر ریشه واحد را در مقابل فرضیه مانای مبتنی بر $ESTAR$ آزمون نمودند. آن‌ها برای این منظور از یک مدل $STAR(1)$ به شکل زیر استفاده نمودند:

$$y_t = \beta y_{t-1} + \gamma y_{t-1} [1 - \exp(-\theta y_{t-1}^2)] + \varepsilon_t \quad (5)$$

که در آن، $\varepsilon_t \sim iid(0, \sigma^2)$ بوده و β و γ پارامترهایی هستند که مقدار آن‌ها مشخص نیست. برای سادگی، فرض می‌کنیم که میانگین y_t برابر صفر است. معادله (۵) را می‌توان به شکل زیر بازنویسی نمود:

$$\Delta y_t = \phi y_{t-1} + \gamma y_{t-1} [1 - \exp(-\theta y_{t-1}^2)] + \varepsilon_t \quad (6)$$

که در آن، $\phi = \beta - 1$ است. در صورتی که در معادله (۶)، شرط $\theta = 0$ ، $\phi = 0$ برقرار باشد، به این معنی است که سری مذکور دارای ریشه واحد است. اما اگر، $\phi = 0$ و $\theta > 0$ به این معنی است که سری مذکور یک متغیر مانا است که از فرآیند $ESTAR$ پیروی می‌کند. در معادله (۶) اگر $\phi = 0$ در نظر بگیریم، خواهیم داشت:

$$\Delta y_t = \gamma y_{t-1} [1 - \exp(-\theta y_{t-1}^2)] + \varepsilon_t \quad (7)$$

بر این اساس فرضیه صفر و مخالف آزمون به شکل زیر قابل تعریف خواهد بود:

$$H_0 : \theta = 0$$

$$H_1 : \theta > 0$$

نکته مهمی که وجود دارد این است که پارامتر γ تحت فرضیه صفر آزمون، قابل شناسایی نیست. بنابراین نمی‌توان آزمون فرضیه فوق را انجام داد. برای رفع این مشکل، همانند لوککونون^۲ و همکاران (۱۹۸۸) از بسط مرتبه اول تیلور استفاده کرده و معادله (۷) را به صورت زیر بازنویسی می‌کنیم:

$$\Delta y_t = \delta y_{t-1}^3 + error \quad (8)$$

بر اساس معادله فوق، فرضیه صفر و مخالف آزمون به شکل زیر خواهد بود که به راحتی با استفاده از آماره t قابل آزمون خواهد بود.

1. Exponential Smooth Transition Autoregressive

2. Luukkonen